

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.680 van 20 maart 1996
in de zaak A. 66.467/IV-15.410.**

In zake : Gilbert CLAUS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. RUMMENS,
kantoor houdende te GENT,
Baliestraat 28

tegen :

de Universiteit GENT,
gevestigd te GENT,
Sint-Pietersnieuwstraat 25.

tussenkomen partij :

Caroline JANSSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Br. ROBINSON,
kantoor houdende te SINT-MARTENS-LATEM,
Brandstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Gilbert CLAUS
op 20 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1° de beslissing van de Raad van Bestuur d.d.
13.10.1995, waarbij Mevrouw Caroline JANSSEN vanaf
1 november 1995 wordt benoemd tot voltijds docent
belast met het vakgebied Arabisch binnen de Vakgroep
Talen en Culturen van het Nabije Oosten en Noord-
Afrika;
- 2° de impliciete weigering van de Raad van Bestuur om
verzoeker te benoemen tot voltijds docent belast met
het vakgebied Arabisch binnen de Vakgroep Talen en
Culturen van het Nabije Oosten en Noord-Afrika";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. RUMMENS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat Br. ROBINSON, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 18 december 1995 Caroline JANSSEN vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In het Belgisch Staatsblad van 12 mei 1995 verschijnt een oproep tot de kandidaten voor een voltijds ambt van docent aan de Universiteit Gent, met een opdracht omvattend academisch onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en dienstverlening aan de gemeenschap in het vakgebied Arabisch.

1.2. Zes kandidaten, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij, solliciteren.

1.3. Op 15 juni 1995 bespreekt de vakgroepsraad "Talen en Culturen van het Nabije Oosten en Noord-Afrika" de kandidaturen. De raad komt unaniem tot een rangschikking van de kandidaten, waarin de tussenkomende partij de eerste plaats krijgt en verzoeker de derde.

1.4. Op 19 juni en 4 september 1995 bespreekt de commissie belast met het onderzoek van de ingekomen kandidaturen deze kandidaturen. Een zogenaamde oriënterende stemming geeft als resultaat verzoeker als eerste kandidaat (9 stemmen tegen 5 voor de tussenkomende partij en 2 voor een andere kandidaat), de tussenkomende partij als tweede (12 stemmen tegen 3 voor een andere kandidaat en 1 onthouding).

1.5. Op 13 september 1995 komt de raad van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte na bespreking tot een stemming die als resultaat geeft verzoeker als eerste kandidaat (23 stemmen tegen 18 voor de tussenkomende partij, 4 voor een andere kandidaat en 1 onthouding), de tussenkomende partij als tweede (31 stemmen tegen 13 voor een andere kandidaat en 1 onthouding).

In de motivering van het besluit kan men lezen :

"Mevrouw JANSSEN heeft belangrijk onderzoek verricht in verband met het Klassiek Arabisch en spreekt vlot en zuiver Modern Standaard Arabisch. Zij heeft ongetwijfeld het sterkste dossier wat betreft de tweede taal, heeft ook onderwijservaring en is creatief in het bevragen en efficiënter maken van het onderwijs.

De heer CLAUS heeft belangrijk en oorspronkelijk wetenschappelijk onderzoek verricht, en bezit een grote actieve kennis van het Arabisch (Klassiek Arabisch, Modern Standaard Arabisch en de zogenaamde dialecten). Hij heeft ook een jarenlange onderwijservaring en inzet op het gebied van het Arabisch, en tenslotte een grote en persoonlijke vertrouwdheid met de hedendaagse Arabische wereld en cultuur. Om de Gentse Arabistiek de mogelijkheid te geven haar wetenschappelijke, pedagogische en maatschappelijke taken zo optimaal mogelijk te vervullen gaat de voorkeur uit naar een kandidaat die èn een doctoraat Arabisch heeft èn de Arabistiek als finaliteit van zijn onderzoek heeft. De heer CLAUS en de heer VAN LEEUWEN voldoen aan dat criterium. De voorkeur gaat uit naar de heer CLAUS omdat hij de meeste ervaring bezit op het vlak van het onderzoek, de kennis van de Arabische taal en de vertrouwdheid met de Arabische wereld".

In zijn vergadering van 25 oktober 1995 heeft de faculteitsraad de notulen van zijn vergadering van 13 september 1995 gewijzigd, inzonderheid met betrekking tot de hierboven overgeschreven motivering.

1.6. Op 13 oktober 1995 bespreekt de raad van bestuur de kandidaturen. De stemming geeft 15 stemmen voor de tussenkomende partij, 12 voor verzoeker en 1 voor een andere kandidaat.

Ter verantwoording van die keuze wordt in de notulen van de vergadering geciteerd :

"Als motivering voor de voordracht van mevrouw C. JANSSEN verklaart de meerderheid van de raadsleden de pluspunten voor mevrouw C. JANSSEN, zoals opgenomen in de motivering van de faculteit, als prioritair boven de pluspunten die voor de overige kandidaten zijn opgegeven. Vooral wordt de nadruk gelegd op haar bijzondere kennis van het Klassiek Arabisch, op haar uitstekende visie op het onderwijs en op het feit dat uit het dossier van mevrouw C. JANSSEN blijkt dat zij een jong en veelbelovend onderzoeker is".

In de geciteerde tekst wordt, uiteraard, verwezen naar de motivering van de faculteit zoals die op 13 september 1995 was genotuleerd, niet zoals ze naderhand, op 25 oktober 1995, dus na de beslissing van de raad van bestuur, werd gewijzigd. Men kan de raad van bestuur dus niet verwijten met deze wijziging geen rekening te hebben gehouden.

"Derhalve", zo gaan de notulen voort, "neemt de Raad het passende gemotiveerd besluit waarbij mevrouw C. JANSSEN vanaf 1 november 1995 wordt benoemd tot voltijds docent belast met het vakgebied Arabisch binnen de vakgroep Talen en Culturen van het nabije Oosten en Noord-Afrika".

In dat gemotiveerd besluit wordt over de tussenkomende partij en over verzoeker het volgende gezegd :

"dat mevrouw JANSSEN belangrijk onderzoek heeft verricht in verband met het Klassiek Arabisch en vlot en zuiver Modern Standaard Arabisch spreekt; dat zij ongetwijfeld het sterkste dossier heeft wat betreft de tweede taal; dat zij ook onderwijservaring heeft en creatief is in het bevragen en efficiënter maken van het onderwijs;

...
dat de heer CLAUS belangrijk en oorspronkelijk wetenschappelijk onderzoek heeft verricht en een grote actieve kennis bezit van het Arabisch (Klassiek Arabisch, Modern Standaard Arabisch en de zogenaamde dialecten); dat hij ook een jarenlange onderwijservaring en inzet heeft op het gebied van het Arabisch alsmede een grote en persoonlijke vertrouwdeheid heeft verworven met de hedendaagse Arabische wereld en cultuur; dat evenwel de pluspunten voor mevrouw C. JANSSEN, zoals hierboven geschetst, als prioritair worden beschouwd boven de pluspunten die voor de overige kandidaten zijn opgegeven, waarbij vooral de nadruk gelegd wordt op haar bijzondere kennis van het Klassiek Arabisch, op haar uitstekende visie op het onderwijs en op het feit dat uit haar dossier blijkt dat zij een jong en veelbelovend onderzoeker is, zodat haar benoeming tot voltijds docent belast met het vakgebied Arabisch om al deze redenen ten volle verantwoord is".

2. Overwegende dat in zijn diverse middelen verzoeker wettigheidskritiek uitoefent op de motieven van de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in het kader van het kort geding de Raad zijn aandacht wil concentreren op de verwijzing van verzoeker naar 's Raads arrest nr. 24.687, BOUQUET, van 26 september 1984; dat dat arrest er gekomen is toen de wet van 28 april 1953 nog van toepassing was; dat echter de overwegingen die verzoeker meer bepaald blijkt te viseren, ook onder het stelsel van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap gelding lijken te hebben;

Overwegende dat hetgeen in die overwegingen (punten 3.1. tot en met 3.11.3. van het arrest) overeenkomstig verzoekers betoog op de onderhavige zaak overgedragen lijkt te kunnen worden, samengevat het volgende is : de faculteitsraad is het meest gekwalificeerd om met het oog op een benoeming van een lid van het academisch personeel een oordeel over de geschiktheid van de kandidaten uit te brengen; de raad van bestuur kan van het advies van de faculteitsraad afwijken om twee redenen : ten eerste op gronden die de raad van bestuur eigen zijn als orgaan aansprakelijk voor de goede werking van de universiteit in haar totaliteit gezien, zoals de algemene organisatie van het onderwijs of de budgettaire weerslag; ten tweede indien de beoordeling van de geschiktheid der kandidaten welke de faculteit heeft gemaakt de toets van de redelijkheid en de objectiviteit niet kan doorstaan;

2.2. Overwegende dat hetgeen in de onderhavige zaak de raad van bestuur heeft gedaan, onder geen van beide gemaakte hypothesen ondergebracht kan worden : hij heeft niet beslist dat om redenen die buiten de beoordeling van de geschiktheid der kandidaten door de

faculteitsraad liggen, het advies van deze raad niet gevolgd kon worden; hij heeft evenmin beslist dat de beoordeling van de faculteitsraad niet de vereiste ernst en objectiviteit vertoonde; hij heeft de beoordeling van de faculteitsraad overgedaan door beoordelingsgegevens die de faculteitsraad wel als "pluspunten" voor de tussenkomen partij had vermeld, maar niet als beslissend in haar voordeel had gewaardeerd, wel als beslissend in haar voordeel te beschouwen; zodoende heeft hij zich gedragen alsof hij een betere beoordelaar van de geschiktheid der kandidaten dan de faculteitsraad -en dan de beoordelingscommissie- was;

Overwegende dat daarbij komt dat hij zich het recht om de beoordeling van de faculteitsraad om te buigen heeft toegeëigend zonder het nodig of nuttig te vinden het advies van externe deskundigen in te winnen, een faculteit die artikel 89 van het universiteiten-decreet hem nochtans verleent en waarvan het gebruik juist wenselijk is als hij niet zonder meer akkoord kan gaan met de beoordeling van de geschiktheid der kandidaten die de faculteitsraad tot de zijne heeft gemaakt;

2.3. Overwegende dat het bovenstaande volstaat om vast te stellen dat in opzicht van ernst van annulatiemiddelen verzoeker voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een schorsingsarrest;

3. Overwegende dat verzoeker ook staande kan houden dat de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat hij dat nadeel terecht kan zoeken in het feit dat aan zijn wetenschappelijke loopbaan aan de Universiteit Gent een einde komt doordat enerzijds zijn aanstelling als praktijkassistent aan die universiteit wegvalt, anderzijds hij de omstreden benoeming niet krijgt; dat zijn tegenpartijen wel ieder verband loochenen tussen het een einde nemen van zijn mandaat als praktijkassistent en de

omstreden benoeming, maar dat zij daarin tegengesproken worden door een stuk uit het administratief dossier, te weten de bijlage bij het verslag van de vakgroepsvergaderingen van 24 januari, 31 januari en 7 februari 1995; dat in die bijlage te lezen staat dat het praktijkassistentenschap in het leven werd geroepen "met als enig doel de huidige situatie te kunnen 'bevriezen' in afwachting van een oplossing op lange termijn"; dat die oplossing is het creëren van het docentschap dat door de omstreden benoeming een titularis krijgt;

4. Overwegende dat aan de toewijzing van de vordering tot schorsing nochtans een dubbele beperking moet worden aangebracht;

4.1. Overwegende ten eerste dat die toewijzing niet geldt voor de impliciete weigering verzoeker te benoemen; dat ook die weigering schorsen maar zinvol zou zijn wanneer verzoeker een annulatiemiddel aanvoerde waarin met ernst wordt gesteld dat de verwerende partij de rechtsplicht had hem te benoemen; dat die voorwaarde niet is vervuld;

4.2. Overwegende ten tweede dat de schorsing maar ingaat met het academiejaar 1996-1997; dat, in zoverre haar betoog betrekking heeft op het lopende academiejaar, 1995-1996, de tussenkomen partij er terecht op wijst dat de schorsing van haar benoeming "tot gevolg zou hebben dat de continuïteit van het onderwijs voor het vakgebied Arabisch waarin (zij) benoemd werd in het gedrang komt nu bij afwezigheid van docent deze lessen niet gegeven kunnen worden, examens niet afgenomen kunnen worden en de docent als promotor van verhandelingen wegvalt"; dat, immers, de eisen van de continuïteit van de openbare dienst, die per definitie van algemeen belang zijn, niet opgeofferd mogen worden aan minder zwaar wegende belangen als die van verzoeker;

5. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Caroline JANSSEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt, met ingang van het academiejaar 1996-1997, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 oktober 1995 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent waarbij met ingang van 1 november 1995 Caroline JANSSEN wordt benoemd tot voltijds docent aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

Artikel 3.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.